

פרק 6 לולאות

קריאה עצמית

מבוא למדעי המחשב - תרגולים - פרק 6 © רן רובינשטיין

1

משחק התליין (הגרסה המספרית)

- המחשב בוחר מספר אקראי **num**
- בכל סיבוב של המשחק:
  - השחקן מנחש ספרה
  - המחשב מחפש את הספרה ב-**num**
  - אם הספרה אינה קיימת, זה נספר ככישלון.
  - המחשב מדפיס את הספרות שנתגלו, והיתר מודפסות כ' - '.
- אם המספר מתגלה, או שהשחקן מגיע למספר הכישלונות המקסימלי, נגמר המשחק.

מבוא למדעי המחשב - תרגולים - פרק 6 © רן רובינשטיין

2

סכמה: מבנה התוכנית

```
#define TRY_NUM 5

int main()
{
    < בחר מספר אקראי num >

    revealed = 0; tries_left = TRY_NUM;
    while((tries_left > 0) && (!revealed))
    {
        < קרא ספרה מהשחקן >
        < חפש את הספרה ב-num, ואם לא נמצא, tries_left-- >
        < הצג את הספרות הידועות עד כה >
        < אם כל הספרות ידועות, revealed=1 >
    }
    return 0;
}
```

מבוא למדעי המחשב - תרגולים - פרק 6 © רן רובינשטיין

3

בחירת המספר האקראי למשחק

```
#include <time.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    unsigned int num;
    srand(time(0));
    num = rand();
}
```


הפונקציה `time()` מחזירה את הזמן הנוכחי, כמספר שלם (בד"כ מספר השניות מאז 1.1.1970 00:00). מוגדרת בספרייה `<time.h>`.

מבוא למדעי המחשב - תרגולים - פרק 6 © רן רובינשטיין

4

איך נזכור את מצב המשחק?

- המחשב צריך לזכור אילו ספרות נתגלו עד כה על ידי המשתמש.
- נשתמש במשתנה נוסף שנקרא לו `known_dig` ויהיה גם כן מטיפוס `unsigned int`.
- המספר הזה יהיה מספר מיוחד, שמכיל 1 בכל מקום שבו המשתמש גילה את הספרה, ו-0 בכל מקום אחר. למשל:

27564	המספר <code>num</code> הוא:
2--64	הספרות שנתגלו עד כה:
10011	<code>known_dig</code> יהיה:

קריאת הניחוש מהשחקן

- נכתוב לולאה שקוראת מהמשתמש מספר שלם, ונמשכת עד שהמספר שנקרא הוא אכן ספרה חוקית.
- כיוון שצריך להיכנס ללולאה לפחות פעם אחת (לשם ביצוע קריאת הקלט) נשתמש בלולאת `do-while`.

```
do {
    printf("\nenter a digit (0..9): ");
    if (scanf("%d", &digit) != 1) {
        printf("error in input.. bye!\n");
        return 0;
    }
} while (digit<0 || digit>9);
```

סימון הספרות שניחש השחקן

- נסרוק את המספר הסודי ספרה-ספרה, ונשווה כל ספרה לניחוש של השחקן. אם נקבל התאמה, נעדכן את `known_dig`.
- לשם עדכון `known_dig`, נבדוק איזו ספרה יש בו במיקום הרלוונטי, ואם יש שם אפס, אז נכתוב שם 1 ע"י הוספת החזקה המתאימה של 10.
- על מנת לחשב את הספרה במקום ה-`i` במספר כלשהו, אנו נשתמש בנוסחה:

$$d_i = \left\lfloor \frac{num}{10^i} \right\rfloor \% 10$$

סימון הספרות שניחש השחקן

```
for (digit_pos=0, num_tmp = num;
    num_tmp > 0;
    num_tmp /= 10 , ++digit_pos)
{
    current_dig = num_tmp % 10;
    if (current_dig == digit)
    {
        digit_status =
            known_dig / (int)pow10(digit_pos) % 10 ;
        if (digit_status == 0) {
            known_dig += (int)pow10(digit_pos);
        }
    }
}
```

הדפסת הספרות הידועות

נסרוק במקביל את הספרות של `num` ושל `known_dig`, ונדפיס כל פעם את הספרה המתאימה, או תו '-' לפי הצורך:

```
num_tmp      = num;
known_dig_tmp = known_dig;

while (num_tmp > 0)
{
    current_dig = num_tmp % 10;
    is_known = known_dig_tmp % 10;
    putchar(is_known ? current_dig+'0' : '-');
    num_tmp /= 10;
    known_dig_tmp /= 10;
}
```

זיהוי סיום המשחק

המשחק מסתיים רק כאשר לא מודפסים כל תווי '-' . לכן, אנו נניח בהתחלה שהמשחק הסתיים דווקא, ואז תוך כדי הדפסת הספרות הידועות (בשקף הקודם), נוסיף בדיקה כך שאם אנו מדפיסים תו '-' כלשהו – המשחק נמשך !

```
revealed = 1;
while (num_tmp > 0)
{
    ...
    is_known = known_dig_tmp % 10;
    if (!is_known)
        revealed = 0;
    putchar(is_known ? current_dig+'0' : '-' );
    ...
}
```

זיהוי סיום המשחק

רק לשם הדגמה, נראה כיצד ניתן היה לקצר את הקוד הקודם בעזרת האופרטור פסיק. בקוד הבא, במידה ואנו מדפיסים את התו '-', המשתנה **revealed** מאופס אוטומטית. קחו בחשבון, שבאופן כללי כתיבה כזו מקשה על קריאת הקוד ואינה מומלצת.

```
revealed = 1;
while (num_tmp > 0)
{
    ...
    putchar(is_known ?
            current_dig+'0' : (revealed = 0 , '-' ) );
    ...
}
```

התוכנית המלאה (1)

הנה התוכנית המלאה. בקוד המלא שלהלן נוסף הטיפול במשתנה **tries_left**, האינדקס שסופר את מספר הניחושים השגויים.

```
#define TRY_NUM 5;

int main()
{
    unsigned int num, known_dig, num_tmp, known_tmp;
    int digit_pos, good_guess, tries_left, revealed, digit;
    int current_dig, digit, digit_status, is_known;

    /* choose random secret number */

    srand(time(0));
    num = rand();
    known_dig = 0;
    ...
}
```

התוכנית המלאה (2)

```
...
revealed = 0; tries_left = TRY_NUM;
while ((tries_left>0) && (!revealed))
{
    /* read a digit from the user */

    do {
        printf("\nenter a digit (tries left: %d): ",
            tries_left);

        if (scanf("%d", &digit) != 1) {
            printf("invalid digit.. bye!");
            return 0;
        }
    } while (digit<0 || digit>9);
}
...
```

התוכנית המלאה (3)

```
...
/* locate digit in secret number */

good_guess = 0;
for (digit_pos=0 , num_tmp = num;
    num_tmp>0;
    num_tmp /= 10 , ++digit_pos)
{
    current_dig = num_tmp % 10;
    if (current_dig == digit) {
        good_guess = 1;
        digit_status = known_dig / (int)pow10(digit_pos) % 10 ;
        if (digit_status==0)
            known_dig += (int)pow10(digit_pos);
    }
}
...
```

התוכנית המלאה (4)

```
...
if (!good_guess) {
    tries_left--;
    printf("wrong guess!\n");
}

/* print the digits known so far */

num_tmp = num; known_tmp = known_dig; revealed = 1;
while (num_tmp > 0) {
    digit    = num_tmp    % 10; num_tmp    /= 10;
    is_known = known_tmp % 10; known_tmp /= 10;
    putchar(is_known ? digit+'0' : (revealed=0, '-'));
}
}
return 0;
}
```